

DITA PULLMANNOVÁ, NADĚŠJE NEĀ ĀASTNĀCH PSĀ®

Pondělí, 12. června 2017

Chtěla bych vám dnes představit jednu moc bezvadnou ženskou, Ditu Pullmannovou, zakladatelku úžasné organizace, Doasky De De, jinak paráčka projektu Se psem má baví svět. Doasky se zabývají umístěním pejsků v domácích depozitech, kde je jim poskytnut doasný domov s veškerou péčí. Ale nejlépe bude, když vám o sobě a své lásce ke zvířatům a předvede jejich pejskem, povypráví sama:

Celý můj život má baví svět se psem.... U nás doma se vždy lepily psí chlupy na ponožky, poletovalo peť z papoušek nebo se zapichovaly do koberce piliny z kávy. Každá tyťnohá bytost z ulice cupitala po našem starém líně v kuchyni a my jsme doma veškerou tvorečku milovali. Āeasto jsem postávala u sámok a hlídala, jestli ten uvázaný pes neeká náhodou moc dlouho a neodešle; la jsem, dokud si ho nepřítel pán odvázat. Tak nějak mi docházelo, že moje pozornost a ochranný pud přímí hlavně pejskem, ať už v našem mořném hafaně, zatímco na miminka v kočárku jsem se dívala poněkud rozpačitě. Když moji přitelé cinkali přílitrma v restauraci, seděla jsem na schodech venku a sháněla islo na odchyt ptáka pro práva z hnízda vypadlé mládě potoky. Když mi táta v dětství nedovolil psa, kradla jsem mu z lednice turistický salám a krmila tajně sousedovic psa. Zkrátka má to vždycky táhlo ke studeným umáčkám a hebkým tlapkám. Āeast plynul a přestalo mi stařit starat se jen o své psy a cítila jsem, že chci svoji pomoc směřovat i těm, kteří nemají tak havaj, jako ti moji v našich; hltila jsem přibíhly a přispívky o opuštěných, týraných a nešťastných psech, zírala jsem a nechápala, žeho je schopen lovk a na idli poita je nervózně vymýlela, jak aspoň některým pomoci. Zaalo to pár dekama, pytlek krmení a dobrot, a náhoda mě zavedla do azylu Zvířete v tísní Kateřiny Šimkové, kde jsem s ní a jejími zachráněnými azyláky strávila asi 3 hodiny, hltila jejich osudy a drbala a mazlila, kam jsem dosáhla. Odjížděla jsem s nedefinovatelným pocitem - ta holčina mi tenkrát uáarovala, a to, co z ní vyzařovalo, mě nabilo snad nejlépe v životě. Víím, že v tento den jsem se postavila na start a co mému životu dalo smysl s alarmujícím obrovským "S". Pak to začalo. Poznala jsem realitu dnešních útlků, hrůzu a bezmoc tčto koncentrák, místo jedné fenky jsem si odvezla dvě, nešlo to jinak a za týden, kdy jsem nedokázala myslet na nic jiného, než na ty, co zůstali za mými, jsem jela znova. A zase. A další psi byli doma. Seznámila jsem se s výrazem Doasná péče, tedy místem, kde je pes přechodně umístěn, než najde trvalý domov. Jasně, to je ono! Nemusí být v rezavé kleci a nechat se hrát blechama začiva. Máže být "jako" doma a postupně mu navrácet majitele, ano, tohle je cesta. Do cesty mi vstoupila Dominika, byla zběhlejší, měla zmknutou inzerci dala u doasky. Dneska u ani nevím jak, ale najednou jsme byly dvě. Hledaly jsme další doaskáky, lidi, se dají prozatím ubytovat nešťastní bezdomáci. Napsala nám jednu Vlastička, prý vezme "doasku" - a kdykoliv a cokoliv. Fajn, a u k ní fratel Ferda. Prostě veškerou se to rozebíhlo v (bohužel nikdy nekončící) kolotoč záchran. Během dvou let jsme si vybudovaly síť spolehlivých doaskáček, přímí máme pejsky z útlků, ulice, vyhozené, opuštěné, mladé, staré, nemocné, u nás najdete opravdu od každého něco. Vysoké nároky mám na veterinární péči; pejsci od nás opravdu chodí do svých nových domovů po kompletním veterinárním ošetření, standardně vykastrovaní, ošipovaní, odčervení, ošetření proti blechám, mnohdy u nás podstoupí i různé operace, které jsou jednodušší a nutné. Máme velmi propracovanou inzertní síť, nové majitele si přelivě provějíme a i v budoucnu zůstáváme v kontaktu. Vážně mi - ta proměna zadřevaného uzlíku nervů, těleso se nešťastně pod stolem a ekajícího ránu, ve zdravého, sebevědomého pejska s úsměvem kolem celé hlavy, je to nejsilnější a nekrásnější, co v naší snaze o lepší život psích bezdomovců, mážete z Víte, to je tak obrovsky smysluplná nádhera, kterou pochopíte, až když ji prožijete na vlastní kůži. To je ten motor, který nás mocně pohání a nikdo mi nikdy nevymluví, že nejupřímější a nejbezelstnější ksichtík na světě, má práva "umáek", kterého jste zachránili. A ano, je mi jasné, že záchranou pejska nezmením svět, ale do přímí víím, že jsem změním svět navždy. A to nejvážnějším smyslem našeho počinání.

Vaše Dita Kontakt: dipu@seznam.cz